

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Jemii 11. — Administrația: Str. Cienădii 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Septembrie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 August st. v.

— Alaltăieri 'și-a ținut faimosul „EMKE“ adunarea generală în Deva. Se înțelege, și de astădată mare însuflețire între compatrioții maghiari, festivități, orații umflate, bancheturi și câte toate. Nu am avut să ne amestecăm în treburile private ale concetățenilor noștri, departe se fie dela noi a voi să le stricăm bucuria prin vr'un cuvânt, care ar semăna cu invidie sau cu altă slăbiciune omenească.

Dacă „EMKE“ ar fi ceea-ce îi spune firma, adică o reuniune de patrioți, care cu mijloacele private ale societății s'ar născut să promoveze lucrarea culturală a țării, sau fie și numai a maghiarimii, din contră ne-am bucura din toată inima de prosperarea și înflorirea ei, căci mai bine ca ori-și-unde seim, cât de înapoiată este lucrarea culturală în frumoasa, dar nefericită noastră țară.

Cu EMKE însă nu așa stă lucrul. Ea numai în ochii lumii, numai la aparență este o tovărășie de muncă pacinică culturală, ear în realitate este întruparea șovinismului maghiarizator, este pătrunsă de cel mai agresiv spirit, care cu sistem și premeditare voescă se lucrează contra noastră, voină a ajuta statul cu mijloacele „societății“ în închipuita sa „misiune“ de a deveni național din poliglot ce este.

Astfel această reuniune stă cu noi față în față ca un dușman, de care trebuie să ne păzim. Și tocmai de aceea datorită sîntem să-i urmărim lucrarea pas de pas, căci a nu-ți cunoaște inimiții, a nu le ști puterile este o mare slăbiciune.

Din raporturile prezentate adunării generale din Deva și publicate în toate ziarele maghiare aflăm următoarele date: „Kultur-Egylet“-ul ardelean numără 71 de filiale, tot atâtea membri pe vecie, 1717 membri fondatori, 12.579 de membri ordinari și 4921 membri ajutători. Laolaltă asadar această reuniune are 19.288 de membri, între care, precum apriat se spune în raport, sînt o mulțime de jurisdicțiuni, orașe,

comitate și alte persoane morale. La vr'o 3000 de familii în diferitele părți ale țării sînt depuse cassette de colectare. Reuniunea dispune de o avere de 482.339 fl. și afară de aceea de fundațiunea în realitate a contelui Kun-Kocsárd dela Geoagiu și de 111.674 fl. subscriși, dar neincassăți.

Reuniunea a ajutat în anul trecut o mulțime de școale, a înființat, a susținut și a ajutat mai multe asile de copii. Cu deosebire aceste din urmă se bucură de deosebită îngrijire a „Kultur-Egylet“-ului. Este o predilecțiune la modă a concetățenilor maghiari treaba cu asilele de copii. Și la adunarea din Deva s'a auzit accentuându-se și în scris și în vorbă marea însemnată a acestora ca cel mai lesnicios și mai sigur mijloc de maghiarizare.

Avem să dăm de a face cu un inamic nu numai bine organizat, nu numai moralicește spriguit de puterea statului și de numeroase „jurisdicțiuni și persoane morale“, nu numai susținut cu toată însuflețirea unei societăți saturate de fanatism național, ci totodată deja până acum în posesiunea unei averi considerabile ce crește și se sporesce din an în an.

Toate acestea nu au să ne dovedească alta, decât aceea, că cu atât mai mult avem să ne păzim de acest inamic destul de puternic.

Înainte de toate să nu ne amăgească vorbele blânde ale „kultur-egylet“-istilor, că ei nu voesc să desnaționalizeze pe nimenea. Aceste vorbe nici cel mai naiv între naivi nu le mai poate crede. Este glasul lupului în pele de oaie, este graiul mincinos al cotolului, care a jurat soarecilor, că s'a călugărit și nu mai mănâncă carne.

Afară de aceea „kultur-egylet“-istii numai de paradă dau asigurarea, că reuniunea lor nu este agresivă, dar când stau la sfat și la lucru își dau nege-nați arama pe față și recunosc direct și indirect, că voesc să întărească ideea de stat maghiar, să răspândească cultura și limba națională, să paralizeze curentele periculoase din ținuturile cupoporațiune nemaghiară și multe altele, al căror înțeles pe limba curată românească tot numai maghiarizare și ear' maghiarizare înseamnă. Mai departe fi vedem subvenționând și întemeiând școale maghiare în ținuturi și

comune curat românești, premiind învătători români, care fac progres în instrucțiunea limbii maghiare, și cu deosebire interesându-se de cestiunea asilelor de copii, dar nu între Maghiari și Săcui, ci mai ales între Români.

Va să dăm de a face cu un inamic față cu acest inamic și să stăm gata a ne apăra contra lui.

Cum însă ne vom apăra? Cu proteste și cu lamentări va merge greu acolo, unde, ca la noi, nu ai cui te plânge, căci Turcul te bate, Turcul te judecă.

Aici mai bine ca ori-și-unde se potrivește proverbul românesc „Cuiu cu cuiu se scoate afară“. Să facem va să dăm ceea-ce și ei fac.

Înainte de toate să ne inspirăm și noi de însuflețirea lor și precum ei sînt fanatici în dorul de a ne absorbi, astfel și noi să fim fanatici în hotărîrea de a ne apăra. Să ne aventăm și noi la spiritul lor de asociere, să contribuim și noi cu mic cu mare, cu bărbăți cu femei pentru scopul sfânt al apărării naționalității noastre.

Vorbind mai concret, să dăm alt sprigin mai eficace reuniunilor noastre, cu deosebire „Asociațiunii“, să băgăm alt spirit mai întreprinzător și mai rodnic în aceasta, să o punem în poziție, ca cu timpul să poată face față agresiunilor „kultur-egylet“-iste.

Acolo, unde „EMKE“ înființează o școală maghiară, noi am trebui să înființăm una română, căci tot de copii nostri este vorba; acolo, unde pune în funcțiune o *ovodă*, noi să punem un asil românesc.

Toate acestea le putem face și va trebui să le facem, căci dacă nu, mucoșaiul „kultur-egylet“-ist se va lăța pe încoțul în toate ținuturile noastre și, deși nu va omori, căci aceasta nu se poate, dar va îmbolnăvi trupul sănătos al națiunii noastre, așa că mai târziu cu atât mai mult lucru vom avea până ne vom scăpa de el.

Legitima apărare contra inamicului agresiv ni-se impune: să nu întârziem cu ea în nelucrare.

Convențiunea militară între Austro-Ungaria și România. „Nemzet“ se încearcă a desmînți scirea despre existența unei convențiuni militare între monarhia noastră și România. Organul oficios publică cu data

de 7 Septembrie a. c. o depeșă telegrafică primită din Viena dela corespondentul seu privat de următorul cuprins:

„Scirea unor diare din Transilvania „despre convențiunea militară austro-ungară-română se consideră în cercurile de aici de o combinație a respectivelor diare. Scirea de „bună-seamă s'a născut pe cuvîntul, că ministrul de război român va fi de față la manevrele din Oradea-mare, dar această împrejurare n'are lipsă de o explicare atât de forțată“.

Putem asigura pe oficiosul, că scirea adusă de noi nu este o combinațiune a noastră, ci este o scire primită din cercuri politice, care sînt în pozițiune de a nu avea lipsă de combinațiuni și sînt în tot cazul mai bine informate ca corespondentul „privat“ al lui „Nemzet“. Susținem dar' scirea în toată încredințarea și cu toate consecințele ei.

Vasile Alexandri.

Despre înmormîntarea marelui poet ce s'a celebrat Duminecă la 2 oare d. a. la Mircesci ne lipsesc încă detaliile.

Corespondentul diarului „Universul“ din Bucuresci raportează din Mircesci cu data 25 August st. v. următoarele:

Casa marelui răposat nu e departe de gară. Sosind, cel dintîiu om, pe care-l recunosc, e dl Dimitrie Sturdza, prieten bun al poetului, pe care toată românimea îl plînge.

E ca o grădină, de departe, satul.

Casele sînt acoperite cu stuh și ascunse sub frunzele arborilor.

El și cu d-na G. Em. Bogdan asistă pe trista veduivă a bardului. Toți plîng și mă fac și pe mine să izbucnesc în lacrimi.

D-na Bogdan, fiica poetului, nu poate vorbi de plînsese.

Tot satul e în bocete, căci arare-ori în țeara asta a fost vre-un moșier mai milos, mai îngăduitor, mai drept ca marea și „veselul“ Alexandri.

Nu trece vre-un om din sat înaintea casei marelui Alexandri, fără-ca să-și scoată căciula, să-și facă cruce și să-lăcrimeze.

Boala, așa de grea cum a fost, dăcă intîmii poetului, par'că nici nu-l clintise. În durere, genialul Alexandri părea deja a fi bronzul, din care 'se va face statua, la care vor să se închine Români.

Somitățile medicale din Paris îl sfătuiseră să se întoarcă, ca să moară în frumoasa luncă moldovenească.

Casa din Mircesci a fost pentru Alexandri ca un templu.

El locuia, acum vre-o douăzeci de ani, în casa părintească dela marginea satului, lîngă biserică, cu țințirul ei, care a ars mai anfer. Dascălul bisericii a făcut însuși cu mîna lui altă biserică din ăruși și scînduri.

Într'una din zile Vasile Alexandri se gândi să facă în alt loc al satului o casă mică cu două odăi, una mai mare și alta mai mică. Apoi adăuse acestui interior atât de simplu câte o odaie, precăt fi sporia familia. Așa casa are acum vre-o dește odăi, cu toate dependențele trebuincioase la țeară.

Grădina și livada sînt nise minuni.

De admirat e și „corabia“ poetului, un fel de sală cu tavanul de scînduri, pe care pe vreme de ploaie picură apa. Aci îi era mai plăcut să stea bardul gîntei latine.

Camera de lucru a lui Alexandri e lipsită de ori-ce podoabă. O masă, un pat, câteva scaune și bibliotecă: nici tablou, nici statuie, nimic.

Pe patul acesta simplu, de fer, s'a stîns gloria românimii.

Poetul nu credea să moară; făcea planuri de viitor, — ceea-ce-l supăra era durerea ce le simțea la un picior, care îi era umflat. Își și comandase o piciorongă din Iași, ca să poată merge.

Puțin înainte de moarte telegrafase reginei, ca să-i exprime recunoștința pentru toate bunătățile, pe care 'le făcuse.

24 de ciasuri a ținut agonia veselului poet! În timpul ei, Alexandri avu puterea să întrebe, câte ciasuri erau. 'I-se răspunse, că 8 oare. Preste 45 minute expiră, tocmai o lună după-ce-și sêrbase a 69-a aniversare.

S'a dovedit prin autopsie, că poetul a murit din cauza unui cancer la ficat și la plămîni.

Înmormîntarea se face Duminecă, la 2 oare. — Corpul va fi îngropat în grădina bardului, de lîngă casa sa.

Mulțime de manuscrise au rămas dela Alexandri și sper, că ele se vor da publicității.

Bardul dela Mircesci a lăsat un testament, al căruia conținut nu se cunoaște încă. Mulțime de lume bună din Roman și Iași a sosit aci.

Societatea „Junimea“ a delegat pe câțiva din membrii ei să meargă la Mircesci și să depună pe mormîntul lui Alexandri o coroană de lauri și stejar, cu inscripția „Societatea Junimea, președintelui seu“.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O serată literară-musicală-declama-torică în Șunturug.

— Schiță —

de

Virgil Onițiu.

(Urmare.)

A doua zi, când am pornit la lucru, 'mi-am făcut în taină trei cruci și am dîs: Doamne ajută! . . . Căci sciam prea bine, că o întreprindere ca și a noastră nu se poate mîntui de bine, decât numai cu deosebitul ajutor al lui D-zeu.

Vestea cu aripile ei de fulger ne întrecuse spre norocire. Și doftorița ne întimpină rîdînd cu bunăvoință din cel magazin de oase, care-i închipuia făptura omenească, în vreme-ce Lenica, cufundată în treburile bucătăriei, se făcea ca-și-cînd nu ne-ar fi zărit.

Înțelesei situația.

— Ah! domnișoara-i ocupată, — grăii.
— Ah! — țipă cu o voce de pisică Lenica și tresări de tot bine.

— Ocupată? Curios! Se vede, că d-ta ești datat tot cu fete, care nu cunosc lucrul, — se rîstă leoaica la mine, — cât e ziua 'și face de treabă și de unde n'are. Nu pot s'o fac să șească puțin în pace. Apoi și avem multe lucruri. Tu curăță prin casă, tu ferbe, tu spală, tu coasă, tu . . . ah, încât abia îi rămîne puțintică vreme să-mi cînte la pian. Și asta dî de dî; și aji, și mîne, și poimîne.

— Oh, eu sciu prea bine, doamnă, sînt foarte multe lucruri la o casă mare ca și a

d-voastră. Dar' domnișoara Lenica unde o pui, acolo e bună.

Ah, domnule! — șopti Lenica plecîndu-și ochii și roșăta obligată îi trecu peste față. O față, care nu era urîță, dacă nu se mîna cu cea a mamă-sa. Dar' gura așezată cam peziștă preste bărbie, care între altfel de împregiurări îi făcea impresia unui zîmbet vecinic, aducea atât de mult cu cea a doftoriței, care era cum se cade strîmbă, încât îi întîrcea îndată toate iluziunile. Ear' nădejdea, că are să prindă cu vremea și fata la ceva carne, nici n'avea răgaz să 'și-se ivească, îndată-ce auzia clăntînind oasele bătănei prelîngă tine.

Vorba multă-i sărăcia omului. Dar' pentru Lenica era mamă-sa o calamitate.

— E adevărat ce-am auzit? Că voiți să dați o serată literară-musicală-declama-torică? — întrebă doftorița.

— Da, doamnă, dacă vom ave spriginul cuvenit al damelor, fără de care n'am pute face nimic, și, — continuai zîbind sîr-bătorește, — tocmai de aceea am venit, ca să ne rugăm pentru învoirea d-voastră și cursul d-șoarei.

— Și dacă nu vi-l-am da? — se hăr-joni baba cu o serioasă silită.

— Am fi nemîngăiați, — declamai eu drept răspuns, — dar' de asta, cred, nici nu poate fi vorba.

— Nu se poate sci. . . . Oamenii. . . sînt de multe feluri. . . reflectă doftorița cu pauze calculate, — și nu-i bine să te vîrîi-tre toți, . . . că

— Te mîncă porcii, — completă Ber-rilescu, măsurat și rece, ca-și-cînd ar cita e-a-răși din Herbart.

— Tocmai, — gîngăvi doftorița nu fără năcăz și întoarese vorba, — dealtfel, cine ar fi să iee parte?

— Înainte și mai presus de toate d-șoara Lenica cu vr'o declamațiune. . . și, — adau-sei oftînd, — ceva cîntare la pian ori cu vocea, apoi d-șoarele Pandrea și Baloiu cu cîntări și declamațiuni.

Bătrîna mai aveau și acum scrupali. Că ea nu ar fi în contră, numai Lenica să vrea și să 'și-se asigure un rol corîspunzător talentelor și pozițiunii ei. Se înțelege, că am asigurat-o de toate, deși nu fără un jughîm prin inimă. Concesiunea aceasta înseamnă 4 puncte din programă pentru Lenica, dacă cumva nu-i vor fi mai spart talentele și în-tr'altă parte din anul trecut încoace. De o declamațiune, un solo de voce, altul de pian și un solo cu acompaniare de pian eram sigur.

Încă o astfel de învingere, cugetai când am părăsit casa, și sîntem perduți!

N'am dîs bine. Nici n'am mai apucat să cuget, și sciam, că încă trei învingeri pyrrhice ne așteaptă. Două la notăreasa (ea avea două artiste de dat) și una la preoteasa. Sînt 12 puncte în program și cu cele 4 ale doftoriței 16, apoi cuvîntul de deschidere, di-serțația mea și în fine Munteanu. . . 20 de puncte ca unul!

De ce te temi, nu scapi. Lucru vechiu și cam duresc.

Am intrat la notăreasa. Ea își strigă fetele pe nume și în curînd veniră Anicuța și Livia salutîndu-ne pline de veselie. Ele erau fete îndoeale cele mai dragăleșe fete din Șunturug. Eșite din școala „Asocia-țiunii“ din Sibiu, vorbeau o românească

bună și aveau o față de dor, încât . . . ei, încât îmi plăcea de ele, cu deosebire de Anicuța cea oablă ca o săgeată, viuă ca o șopărlă și molatecă la peliță ca perina de puf.

O singură slăbiciune avea numai. Era literată, ori cu alte cuvinte: sceria versuri, ghic-turi și saloane în „Familia“; scia cuprinsul la toate romanele și novelele ce citise, și dacă te scăpa vorba cu ceva ce semăna cu vr'un lucru citit undeva de ea, îi istorisia tot romanul din tom în tom, încât afurisiai neam din neamul lui Gutenberg, pentru-că 'l-a pus duclul cel rîu să inventeze tiparul.

Sciu, că într'una din zilele de vară mă scăpase gura de 'i-am povestit despre un omor misterios ce se întîmplase la Paris, și Aneta începîu să-mi enazeze pe Monte Christo, un lucru ce a durat 6 săptămîni întregi. Când am plecat de acasă, m'am fost cumpînit la gară și aflai, că slăbisem în vacanțe cu 15 kilograme. Cîteva luni încă, socotii, și mă topiam fără lec de urmă, cruțînd ereșilor mei speșele de înmormîntare.

Dar' de altă parte numai gurița ei scie, cu câte sărutări 'mi-a răsplătit chinurile suferite. Deși le căpătăm sub alte titluri, de obicei pentru corectarea poeziilor și saloanelor ce scia, totuși ele mă recompensau în-câtva.

Cât pentru Livia, ea era draga lui Munteanu, o relațiune, care sciam, că o să ne dee cel puțin un duet pentru program. Amica mea va citi de sigur cîteva poezii proprii, se în-țelege, afară de obligatele cîntări și declama-țiuni. Aci isprăvirăm mai iute. Le lăsarăm o copie de pe lista pieselor musicale proiectate și notăreasa ne petrecu până la poartă cu fete cu tot, veselă de cîntec ce 'i-am dat.

Mărina preotesei era „Kanonenfutter“, și nici nu se avea prea bine cu Anicuța și Livia, căci se țin „prea-prea“, cum dîcea preoteasa.

Ea era o fată mai naivă, cu puține dispoziții artistice, — o raritate în Șunturug, — și dacă n'ar fi fost voința de fer a mă-sii la mijloc, care nu putea răbda, ca „fata popii“ să fie mai pe jos decât celelalte, de ea puteau fi tot concerte musicale-literare-declamatorice, că nu-și rupea urechile „după programă“.

Am lăsat și Mărinii un exemplar din lista artistică și sfîrșirăm de astădată.

Dar' dîilele critice urmau numai de aci înainte.

A doua zi, când mă luptam cu somnul de dimineața, mama mă trezi cu vorba să mă gîtesc degrabă, că m'a poftit doamna doftori-ță să merg neamănat până pe la dumnia-ei. Ce o mai fi și asta?

Nu apuc să-mi dau bine seama dacă-s treaz, și eată pîrgarul cu o carte dela domnișoara Anica. „V. . . dragă! Binevoescă a „osteni până la noi, am să te consult în afa-“ cerea seratei; foarte urgent. Mii de sărutări „dela — Anicuța. — Zimbli, — îmi pare, că a pagubă. Preoteasa să rămână pasivă? Nu se putea. Precănd îmi dădeam toată si-lința să-mi tîgnească dejunul, eată și Toderuț al popii, că să nu uit a trece aji pe la ei.

Am mulțumit lui D-zeu, că n'avam încă vre-o cîteva familii „alese“ pentru debutări artistice.

Pe la dește oare îmi făcui onorurile la doftorița. Măria Sa dl doftor, ca de obicei, nu era acasă. Ear' leoaica cu puil erau perdue într'un vraf de partituri ce zăceau aruncate pe masă. Și, — *horribile dictu* — cea feară de pian stătea ca falcile deschise. 'Mi-am

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 28 August st. v.

Vase austriace la manevrele flotei germane.

Grandioasa escadră austriacă, care împreună cu un membru al Casei împărătești participă la manevrele flotei germane în apele dela Schleswig-Holstein, a fost din partea împăratului Wilhelm al II-lea și a camerărilor germani obiectul unei mulțimi de distincțiuni și cordiale manifestațiuni de simpatie. La dîneul dat pe vasul „Hohenzollern” a ridicat împăratul german un toast pentru împăratul Francisc Iosif, ear' la dîneul festiv dela 5 Septembrie, pe care părechia împărătească l'a dat reprezentanților provinciei în castelul Gravenstein, a toastat pentru Archiducele Carol Stefan, care își sîrba ziua născerii. Împăratul german s'a folosit de acest privilegiu, spre a accentua în mod marcant strînsse relațiuni ale unei prietenii intime și firme camaraderii de arme, care leagă de el pe împăratul Francisc Iosif.

În contra cui se pregătesce Rusia?

Precădînt întreaga atențiune a lumii politice se îndreaptă spre manevrele rusești în Sud-Vestul imperiului, diarului „Kölnische Zeitung” i-se serie din Memel, că ar fi foarte bătător la ochi, căt de slabe sînt înarmările Rusiei în Nord-Vest, mai ales în raport cu cele germane. Până în sus la Kowno nu se vîd deloc trupe, afară de garda dela vamă. Vre-o câteva sute de Cazaci și un regiment de cavalerie e totul ce se află între Memel și Kowno, Dünaburg, Riga. Tot așa stă lucrul și cu căile ferate dela graniță, care stau precădînt se poate de departe de graniță și deabia au un preț oarecare pentru defensivă, deoarece ce lasă inimicul o intrare liberă în țeară. Întreaga putere armată e concentrată în Sud-Vest, în Polonia și în contra Galiției.

Din tainele boulangismului.

În „Figaro” au fost apărut nise articoli sub titlul „Coulisses du Boulangisme”. Autorul acestor articoli e dl Mermeix. Imediat după primul articol, Boulanger a mulțumit autorului, acum e însă grozav de indignat din cauza „minciunilor” ce se cuprind în ceialaltii articoli. Boulanger neagă în special, că el i-ar fi dat cuvîntul de onoare, că va merge împreună cu royalistii. Interesant e și anunțarea generalului, că el a rupt-o cu deservire cu politica, dar' încă nu a murit și crede, că va mai pute face ceva pentru Franța.

Despre isvoarele de bani ale boulangistilor aduce „Matin” din Paris următoarele împărțări picante:

Toată lumea scie, că mijloacele bănesci ale boulangistilor au fost mare parte luate din averea privată a ducesei

adus fără de voe aminte de fabula pasării care de groază a sburat între făclile căsate ale crocodilului. Noroc, că mă împedecasesem de un scaun, dacă nu sfărâmam pianul în avîntul desnădăjduit ce luasem.

— Bine că vii. Tocmai te așteptam cu Lenica. Ne-am temut, că-i lua-o într'altă parte, — zimbi doftorița cu ironie.

— O, mă rog! borbosii cuprins de spasmiuri.

— Lenica vrea să-ți ceară sfatul. Avem aci vre-o douăsprezece piese musicale, dintre care va trebui să alegem.

— Douăsprezece! — Oftai.

— Nu-ți par de ajuns?

— O, din contră, din contră, — întrerupsei sărînd în picioare.

— Cunosci spre pildă „Valurile Dunării” de Ivanovici?

— Cunose foarte bine.

— Dar „Valsul Lagunelor”, „Hora Sinaiei”, „Hora Severinului”, „Rugăciunea fecioarei”?

— Da, toate, toate, — răspunsei cu hotărîre de fer.

— Fie; totuși nu strică să-ți le im, prospetezi nițel în memorie, — replică doftorița cu necaz, — Lenico, draga mamei! Pune-te, dragă, la pian și cântă-le pe toate! Să vedem cum au să meargă.

Și Lenica mamei s'a pus la pian și a cântat, draga mamei, și a cântat și ear' a cântat.

Cum? mă întrebați d-voastră. Ah, nu-mi sfășiați ranele, vă rog. Par'că vîd și acum acea stachie de pian, cum stă pe două picioare (cel dinapoi era înlocuit cu patru cărămigi) rînjind din clapele sale galbene și urlînd ca un broscu seara la lună. Ear' Leni-

de Uzés. Contele de Paris a încurajat foarte viu pe distinsa sa amică a sprîngînt întreprinderea, la care și el e angageat. În felul acesta ducea a dat întîiu două, mai tîrziu trei milioane de franci. Mai tîrziu ducea a avut scrupuli și s'a prezentat la prințul, care a lădat-o pentru această binefacere și i'a dat un avis despre suma oferită, care va fi să se plătească după ce Orleansii vor fi restituiți. Această hîrtie mai e subscrisă și de contele Mun, Martinprey, contele Breteuil, ducele de Tremoille și de Arthur Mayer.

O broșură despre 1848.

Veteranul erou din anii revoluției, dl Axente Sever, care este onorat din partea conștățenilor maghiari cu cea mai neagră ură, s'a vîdut de curînd îndemnat a răspunde la multe atacuri și ponegriri maghiare printr'o broșură apărută în limba maghiară.

Siguri fiind, că-i interesează și pe cititorii noștri să cunoască ideile și argumentele bătărilor noastre luptător, a cărui fire verde și neînfrîntă străluce din tot cuvîntul său și acum la vîrstă de 73 de ani, lăsăm să urmeze aici traducerea verbală a broșurii sale:

Răspuns

domnului colonel conte Alexandru Teleki.

Din peana domnului colonel a apărut un articol intitulat: „În loc de furci pensiune de grație” (akasztó helyett kegydíj), pe care l'a reproduc în Ianuarie a. c. diarul clujan de curînd apus „Magyarság” precum urmează:

„Colonelul Alexandru Teleki nu demult i-a adus aminte de un honved bătrîn, care a fost sergent, s'a luptat până în sfîrșit în revoluție și a murit ca cersitor într'un grajd.

„Cu cît e mai altfel soarta lui Axente, care în decursul revoluției i-a cîștigat 8 sute jugere arător, 60 jugere vii și 1000 jugere păduri. A trăit multă vreme în Cricău, până nu l'a scos în cele din urmă cu brachiu din posesiunea sa. Ear' cîine a fost Sever Axente? El, una dintre figurile cele mai întunecate ale revoluției, de al cărui nume se leagă amintiri înfiorătoare. Istoria vorbește: pustiirea Aiudului, moartea alor 187 Maghiari din Ighiu, sângele alor 188 eroi din Cricău, pe care i'a măcelărit în pivniță, toate, toate de numele lui Axente sînt legate. Pe copiii părinților uciși i'a tras în țeară, pe femei le-a masacrat.... Acest om încă și acum trăiesc, are deja 73 de ani, o figură uriașă, pe care nici vremea nu l'a alterat și pe care pas de pas îl urmăresc umbra cruntă a Maghiarilor asasiinați, — în loc de furci trage pensiune de grație!”

Au trecut 42 de ani, decădînd diaristica maghiară se ocupă din cînd în cînd în asemenea mod de persoana mea, până în cele din urmă au scris unii, că m'ar fi spînzurat, alții că m'ar fi împușcat, ear' alții că m'ar fi spînteat un tauș!

Nici-cînd n'am răspuns nici la una, pentru-că am fiut totdeauna de păcat a perde timp și vorbă cu prostii anonime. Ba chiar

ca se muncia să scoată glasurile din el, cu o rîvnă vrednică de o faptă creștinească. Îmblăția la el ca la grău pe arie.

Singurul noroc era, că fiind preste jumătate din coarde rupte, ear' o parte din taste înțelente, cu termen de mijloc vorbind, nu eșiau mai mult de 5—6 tonuri din el pe minut. Cu toate acestea am avut să sufer grozav. Și cînd nici după două cîsurii trecente nu fură încă exhalate toate piesele de molochul musical, mi-s'a părut o fericire, cînd m'a demis doftorița cu observarea, că „vom continua mîne!”

M'am dus la notăreasa. Eram grozav de indispus. Dar' compătimitirea Anicuei mi-a revărsat puteri nouă în sufletul sdruncinat. Notarul m'a ținut la prînd. Și Anicuea m'a încercat cu o cutie de poezii, ca să aleg dintre ele câteva pentru serată, eventual să i-le coreg. Mi-le-a citit mai pe toate și m'a rugat să viu cu recensiunea cît de curînd. Ear' cînd era să plec, începînd să-mi spună cuprinsul „Bunicea” de Bojena Nemcova.

Era pe înserate, cînd am scăpat și de aci, și, rezolut la ori-ce, eram hotărît să merg și pe la popa. Spre norocirea mea dădu de Munteanu în cale, dela care aflai, că pro-teasa s'a mîniat pară și foc pe mine, pentru-că n'am venit pe la ea. Dealtfel a isprăvit și fără de mine. Mărina va cînta „Răsunețul din 1848”, „Eu sînt fiică de Român”, „Audi buciumul” și „Pasere galbină n' cioc”, — cunoscutele ei piese de forță.

— Ah, D-șeu să-i ierte păcatele, — gemui ușurat de o sarcină grea, — D-șeu s'o ierte, — și o luai răzîmat de brațul lui Munteanu spre casă. (Va urma.)

m'am îmbucurat la vestile despre moartea mea, cauzată fie prin om, fie prin taur, presupunînd, că cel puțin astfel vouă avă pace la bătărețele mele și cel mult vor pune vre-odată pe mormîntul meu o astfel de inscripțiune, precum odinioară i-au pus lui Mihai-Vodă-Viteazul antecesorii lor.

Dar' după-ce prea deonestătoarea scire de mai sus, referitoare la mine, la colegul proprietar, nu vine dela un anonim, ci dela un om cu mare trecere în societate, nu o mai pot trece cu vederea.

După legile na urii îmi trăesc acum anii ultimi ai vieții mele. E timpul extrem deci, ca tocmai pentru aceasta să protestez în contra acuzelor nedrepte și deositoare, aruncate asupra numelui meu, și să nu las, ca acele, prin tăcerea mea mai departe, în mod nedemn să se lege de mine și de memoria mea, ci să le resping și să nu mă mulțumesc, — ca până aci, — numai cu conștiința mea, ținînd la principiul: „conscia mens recti famae mendacia ridet”.

Presupun, dle colonel, că ții foarte mult la onoarea D-Tale. Mă mir dar', că poate numai pentru a face și mai plausibilă soarta sîrmanului honved din articolul D-Tale, mă amintesci atât de fără cruțare și mă pui în paralelă cu acela, tractându-mă cu un întreg șir de acuze deonestătoare, care toate nu sînt altceva, decăt însinuirii nefondate. Cu atât mai mult mă mir de această procedură, fiindcă chiar și dl..... are proprietate în Cricău, și ar fi putut avé o sută de ocasiuni, ca înainte de a mă înegri pe mine, colegul meu proprietar, să se convingă despre temeinicia sau netemeinicia acelor acuze. Aceasta este mai nobil și, pentru un astfel de om, cum e stimabilul domn colonel, în tot cazul mai demn.

Să luăm una câte una afirmațiile sale nedovedite:

Mai întîiu, dacă mi-am cîștigat atîta proprietate, cîtă dîce dl colonel pentru ce m'au scos afară din ea? și pentru ce au întrebuițat brachiu în contra unui om?

„A trăit timp îndelungat în Cricău”. Dar' acum unde trăesc? Eată tot atâtea întrebări, care așteaptă răspunsul, pe care însă dl colonel l'a rețăcut. Pentru-ce? Poate fiindcă nu l'a știut? Dar' dacă nu l'a știut ar fi avut foarte bună ocaziune de a se informa despre adevărata stare a lucrului chiar și numai dela spanul său din Cricău, și a nu se expune, ca om bătrîn ce este, la divulgarea astorilor de neadevăruri.

Căci proprietatea cîtă mi-am putut cîștiga o am și acum, din aceea nu m'au putut scoate și nici nu m'au scos nici-cînd, și acum trăesc în aceea, aici în Cricău, dar' aceasta numai cu puțin trece preste 60 jugere, așadar' neadevărul exprimat de dl conte la poziția aceasta nu este mai puțin de 1800 jugere.

Moșia aceea, din care, ce e drept, am fost scos, dar' nu cu brachiu, căci de acesta n'a fost nici o trebuință, nici-cînd n'a fost a mea, ci a erarului, în care eu ca arîndaș am plasat zestrea de 9000 fl. a soției mele și pe care, din grația guvernului unguresc al lui Gicz, i-am și pierdut, afară de acestia, din cauza acestei arîndi, mi-am contras și o datorie de 2000 fl., deoarece după expirarea arîndii guvernul maghiar fără nici o cauză justă, singur numai din patriotism modern, nu mi-a mai dat mie în arînda aceea moșie, la care eu am făcut investițiuni considerabile, ci pentru aceeași sumă a dat-o unui oarecare Ovreu Burger. „S'a dat foc la moară, numai pentru-ca să peară și soarecele”, adică eu.

Aceasta încă este o caracteristică frumoasă, care a avut drept urmare, că statul a pierdut pentru totdeauna această moșie frumoasă, pentru-că mai la urmă întreaga moșie s'a vîndut subminătorului meu cu 7000 fl. și prelungă condițiunea ne mai audită, de a pute vinde și înainte de solvirea prețului de cumpărare părțile mai mici aparținătoare moșiei. Astfel din vînderea părților de moșie erarială din Bărbănti, Chișfalău, Ighiu, Bucerdea și Benic i-a scos prețul de cumpărare, pe care plătindu-l, i'a rămas pe nimic moșia din Cricău cu moară și cu castelul lui Apafi cu tot, și pedesapura 16.000 fl. din răscumpărarea regalilor. Prelungă aceste a mai scos din moșie lor pe proprietari maghiari „Dindăr” din Oieșdea și „bar. Kemény” din Găltiu, spre dauna lor și spre folosul meu considerabil.

D-Voastră însă, stimate dle colonel, astfel de „Herger-Berger” patrioți Vă trebuiesc, pe care, fiindcă Vă scot din moșie D-Voastră, îi învredniciți cu ranguri de nobilitate și cu demnități aristocratice. Dacă D-Voastră astfel Vă place, poftiți și continuați!

(Va urma.)

Adunarea generală a reuniunii învățătoresci din Caransebeș.

(Raport special al „Tribunei”.)

(Urmare și fine.)

La 5 oare seara s'au întrunit toți membrii și oaspeții în a 2-a ședință, unde s'a raportat din partea comisiunilor speciale și bibliotecare și s'a ținut din partea dlui Iuliu Vuia, învățător în Comloș, o interesantă disertațiune despre viața și activitatea fericitului Diaconovici-Loga, care a vîdut lumina zilei în Caransebeș și aci zac osemintele sfînite de amintirea faptelor sale; însă fără nici un semn de pietate, fără de a avé la mormîntul său măcar un semn de recunoștință dela urmașii sei.

Adunarea, inspirată de cuvintele pătrunzătoare și de faptele și sacrificiile fericitului Loga, aduse pe altarul națiunii pentru regenerare prin educațiune națională, a votat cu unanimitate 100 fl. din fondul reuniunii pentru ridicarea unui modest monument la mormîntul lui. Singur Dobos, unul dintre notarii reuniunii a făcut contra-propunere. Totodată a hotărît adunarea să roage pe venerabilul consistor, ca să deschidă în diecesă colecțiunii, pentru-ca și ceialaltii Români să poată concurge cu denarul lor la ridicarea unui monument, demn de apostolul școlii române.

După aceste frumoase rezultate, atinse în adunarea generală de reuniune, președintele, în sensul statutelor, declară repășirea membrilor comitetului de până acum și a funcționarilor, și invită adunarea a-și alege alți funcționari și membri în comitet.

Adunarea alege cu unanime aplause pe Magnificența Sa dl Vincențiu Babeș, care în călătoria sa către Orșova la adunarea fondului de teatru a binevoit a cerceta și adunarea noastră, de președinte ad hoc pentru noua constituire a reuniunii, care, ocupând locul presidial, rostesc o cuvîntare, lăudînd pe învățătorii din reuniunea Caransebeșului și pe conducătorii lor, precum și institutul pedagogic din Caransebeș.

Suspînde apoi adunarea pe 5 minute, spre a se consulta membrii între sine despre persoanele ce sînt a se alege. După trecerea celor 5 minute se constituiesc membrii în conferență tot sub presidul Magnificenței Sale a domnului Babeș; apoi redeschidîndu-se adunarea, s'au ales cu unanimitate funcționarii și membrii comitetului de mai nainte.

Toate au decurs în cea mai bună și mai exemplară ordine.

Dl învățător Albu din Reșița făcuse în termîni cît se poate de bine aleși propunerea, ca adunarea să roage pe venerabilul consistor diecesan, ca acesta să binevoască a ordona comitetelor și sinoadelor, ca pe viitor la facerea preliminarului cultului, aceste să nu mai aibă voe de a face obiect de discuțiune asupra salariului învățătoresc, ci simplamente să-l admită în preliminar; fiindcă până acum adesea prin discutarea asupra salariului la facerea preliminarului salariu învățătoresc s'a micșorat.

Mai multe voci au strigat, că deja există o astfel de ordinațiune. Atunci dl Ioan Ionaș, referentul senatului școlar, a luat cuvîntul, ținînd cuvintele nechibzuite: „Că se micșorează salariile învățătorilor sînt numai ei de vină, fiindcă ei vin cu gura goală la consistor, umblă cu gura căscată prin Caransebeș și nu știu nici să-și pună rugarea pe hîrtie”.

Nu e vorbă, toți au ris cu haz de aceste cuvinte nesocotite ale dlui Ionaș, și mulți dintre învățători s'au și întreat, cum de s'a făcut dl Ionaș membru al unei reuniuni de guri căsate și cum de se îngrijesc așa de cu deadinul de cassa acestei reuniuni!

După aceea s'a sculat învățătorul Ioan Simu și a vorbit în adunare, că învățătorii nu poartă vină la reducerea salariilor, nici sinodul sau comitetul parochial, ear' ordinațiunile consistoriale sînt destul de umane și drepte pentru învățători, ci în cele mai multe cazuri persoanele ce sînt puse a aplica ordinațiunile consistoriale sînt de vină.

Apoi a ilustrat aserțiunea sa, istorisind, că a făcut însuși rugare la consistor, dar' până astăzi n'a primit răspuns. A recurs la sinodul diecesan, acesta a relegeat cauza la consistor; dar' consistorul n'a făcut nimic. A recurs la congresul metropolitan. Congresul a relegeat cauza earăși consistorului și acesta de 2 ani tace. A adus apoi cazul cu învățătorul Hențu din Orșova, care fără vină stă suspendat cu anii și școala confesională închisă, cu toate-că acesta a pus toate păsările sale pe hîrtie și consistorul a hotărît reintregirea lui în post, ceea ce până astăzi n'a urmat.

Adunarea proximă s'a hotărît a se ținé în Oravița-montană.

Despre conferențele învățătoresci s'a hotărît, ca ele să nu se mai practice ca cursuri supletoare după uzul de până aci, ci să se dea materiile pedagogice-didactice de venerabilul consistor comitetului reuniunii, acesta să le substearnă cu plan adunării generale, care să le dea apoi împreună cu directiva de procedură despărțimintelor spre conferare, despărț-

mintele să le raporteze comitetului central și acesta adunării generale proxime, unde să se voteze taxele respectivelor teme.

S'a făcut din partea înțeleptului și simpatieului președinte al reuniunii reasumatul lucrărilor adunării, și dînd expresiune de mulțumire cetățenilor caransebeșeni pentru ospitalitate, dlui episcop pentru binevoitoarea atențiune, dlui Babeș pentru participare etc., s'a încheiat adunarea, care a fost cea mai bine cercetată din câte s'au ținut până acuma dela 1871.

CRONICĂ.

Dela școala de fete de aici. Precum aflăm, d-șoara Adela de Heldenberg, absolventă a conservatorului din Viena și profesoară de pian la școala superioară română de fete de aici, a primit postul de profesoară de musică la institutul „Omerion” din Smyrna ce i-s'a oferit prin direcțiunea institutului prelungă cele mai măgulitoare condițiuni. În decursul unui an, cît d-șoara de Heldenberg a funcționat la institutul nostru, ea i-s'a știut cîștiga nu numai simpatia și iubirea numeroaselor sale eleve, ci și mai ales mulțumirea direcțiunii școlare. Plecarea d-șoarei de Heldenberg dela noi este deci însoțită de vîi regrete din toate părțile și în deosebi din partea elevelor și a direcțiunii școlii noastre de fete.

Societatea istorică și arheologică din comitatul Hunedoarei i-s'a ținut în 3 l. c. sub presidul contelui Geza Kun adunarea sa lunară, la care au participat ca oaspeții și profesorii universitari din Praga Anton Gindeli și Jung. Președintele a salutat pe oaspeții, lăudându-i pentru activitatea lor științifică. Gindeli și Jung au mulțumit pentru primirea prietenească și au declarat, că scrutațiunile lor li-a succedat splendid în această țeară. Profesorii Paul Király și Robert Kun au ținut prelegeri interesante și instructive.

A doua adunare a corporațiunilor comerciale din țeară a avut loc în Arad în zilele de 6, 7 și 8 Septembrie a. c. Proiectele prezentate de referenți spre pertractare formează un op întreg, al cărui sfîrșit formează un tablou statistic asupra tuturor corporațiunilor comerciale din țeară.

Lumina electrică în „Burg”-ul din Viena. La dorița împăratului „Burg”-ul va fi iluminat în timpul cel mai deaproape cu lumina electrică. Mai întîiu vor fi iluminate apartamentele părechii împărătești, apoi salele ceremoniale și în fine apartamentele pentru străini. Funcționarea se crede, că va începe cu anul nou 1891.

Inundațiuni. Dunărea a crescut la Pojon în 6 l. c. într'un mod foarte rapid. Seara ajunsesse apa la o înălțime de 6 metri preste normală. La noul pod, care e să se edifice, apa a cauzat pagube mari. — La Freidenau lîngă Viena s'a lucrat foarte intensiv pentru de a împedeca cu umplături intrarea apei prin zăgăzurl rupt. Un pericol momentan n'a obvenit. — La Schandau podul drumului de fer s'a surpat. În popor domnesce mare consternație.

Călătoria M. Sale regelui României.

Vineri, în 17 August, la oarele 9 și 50 min. a. m. Maiestatea Sa regele Carol a părăsit Sigmaringen-ul spre a merge pentru a visita pe AA. LL. RR. marele-duce și marea-ducesă de Baden la castelul dela Mainau pe lacul de Constanța. A. S. R. principele Ferdinand, moștenitorul presumpțiv al coroanei rom., precum și toată Augusta familie princiară însoși pe Maiestatea Sa la gară, unde se aflau demnitarii curții din Sigmaringen, autoritățile din localitate, precum și un numeros public, venit spre a saluta cu urări de bună călătorie pe Maiestatea Sa. Regele, după-ce își luă rămas bun dela toate persoanele prezente, porni spre Stockach. La gara din această localitate fu întâmpinat de dl colonel Schmidt, șeful circumscripției militare, și de dl Beck, prefectul acestui district din marele-duce Baden, care urară regelui bună soire și se puse la dispoziția Sa. Regele, după-ce se întîrînă cu aceste persoane, se urcă în trăsură trimisă de marele-duce spre a merge la Ludwigshafen pe lacul de Constanța. Aci regele a fost primit cu cea mai mare cordialitate de A. S. R. marele-duce, venit într'adins dela Mainau. Pe urmă l'a invitat a trece pe vaporul marele-ducal, împodobit cu drapelul român și badenze, cu care ambii suverani au mers la insula Mainau. La debarcader așteptau trăsurile curții ducale, care conduseră pe regele, marele-duce și suitele lor la castel, deasupra căruia s'a ridicat drapelul român. La sosirea în această reședință regele a fost întâmpinat în antreul de jos al castelului de A. S. R. marele-duce, de A. S. R. principesa moștenitoare de Baden și de demnitarii curții. Regele a îmbrățișat pe Altețelor Lor regale în modul cel mai afectuos, care în urmă prezentară pe demnitarii palatului, ear' regele prezentă Altețelor Lor regale persoanele din suita Sa. La oarele 2 a avut loc un prînd de familie, la care au luat parte demnitarii curții și persoanele din suita. A doua zi Sămbătă regele, după-ce petrecu toată dimineața cu Augustele Sale rude, cu care se preumblă prin parcul castelului, de unde avea o minunată priveliște asupra lacului Constanța, și dejună cu dînsule, părăsi castelul pe la 12 oare, îmbrățișînd de mai multe-ori pe A. S. R. marele-duce, fiind întovărit pînă la gara de Constanța de A. S. R. marele-duce de Baden și de demnitarii curții. Aci un numeros public aștepta pe regele,

pe care îl salută cu mult respect. După o scurtă întreținere cu mai multe persoane, regele luă rămas bun de la Augusta Sa rudă, se urcă în trenul regal și porni la oară spre Freiburg în Brisgau, unde ajunse la oarele 8 seara. Aci regele fu întâmpinat de Augusta Sa mamă, principesa Iosefina de Hohenzollern, de suita Sa și de o mulțime de persoane din oraș, care veniră înădins la gară, deși regele călătoria în cel mai strict incognito. Maiestatea Sa, împreună cu Augusta Sa mamă, porni imediat la castelul de la Umkirch, unde sosi la oarele 9 seara. În această localitate primăria, numeroase care private, precum și castelul princiar erau împodobite cu drapelul român și badenze și o mișcare de veselie era în toată comuna Umkirch. Mai toată populația se afla în curtea castelului și a urat regelui cele mai frumoase exclamații de bună venire. Societatea corală din Umkirch făcîu regului o serenadă; focuri de artificii și de bengali înveliră această primărie și făcea să reese splendidă frumusețe a arborilor parcului castelului princiar. Regele s'a întreținut cu mai multe din persoanele prezente, exprimînd mulțumirile Sale pentru dragostea ce i-se arăta. Sănătatea regelui este foarte bună. Duminică, 19 curent, la 12 oare a avut loc la Potsdam botezul ficei A. S. principelui moștenitor de Hohenzollern, la care au asistat MM. LL. împăratul și împărăteasa Germaniei, A. S. principele Leopold de Hohenzollern și A. S. principele Ferdinand, reprezentînd pe suveranul României, care împreună cu alte mai multe ilustrate persoane era nașul principesei nou născute.

Neerolog. George C. Negruzzi, fost prim-procuror al tribunalului Iași și avocat, frate cu Leon C. Negruzzi (mort de curînd) și cu domnul Iacob C. Negruzzi, a înecat din viață după lungi suferințe la moșia Hermeziu din județul Iași.

Ploiesci inundat. În seara de 23 o. a căzut asupra orașului Ploiesci o ploaie torențială, care a adus cu ea pagube însemnate orașenilor. Apa Dâmboi încă dela 1854 nu s'a pomenit a eși cu atîta furie din albia ei; caudînd astfel o inundație completă asupra unei bune părți a orașului, astfel, că a doua zi încă pe la oarele 11 de dimineață apa curgea pe străde, prin curți și chiar prin abatoriu de vite, care încă la această oară era cu desăvîrșire inundat. În strădele Mihail-Bravul, Matei-Basarab, Sfinții Apostoli, a intrat în curțile oatenilor înecînd tot ce găsea în cale; precum: pasări, porci etc, apa se găsea la nivelul ferestrelor.

Pentru înființarea unui episcopat român în Macedonia stăruiesc diarele din România liberă; și cu tot dreptul, căci Românii sînt foarte numeroși în Macedonia și au și școalele lor naționale; pentru-ace dar se nu aibă și clerul lor independent supus episcopatului național și nu la episcopatul grecesc. Cum s'a dat Bulgariilor episcopatul național cu trei episcopi deodată; de ce se nu se dea și Românilor un episcopat român independent!?

Un prinț ca simplu soldat (Gemeiner). Principesa Jurjewsky, văduva Țarului Alexandru II., după o absență îndelungată, a mers pentru scurt timp la Petersburg și anume cu scopul de a lăsa pe fiul ei mai mare să-și facă serviciul militar. Principesa s'a rugat de Țarul Alexandru III. pentru favorul, ca să-i concedie fiului ei de a intra dintr'odată ca ofițer în serviciu. Țarul însă n'a aflat de lipsa lucrului acesta și a poruncit, ca tinărul principe să fie primit numai ca voluntar în regimentul de gardă Preobraschensky. Acesta este primul caz, ca fiul unui împărat rusesc să-și facă serviciul militar ca simplu soldat.

Numerul „trei” în viața principelui Bismarck. Un statistic a arătat de curînd, că numărul „trei” joacă în viața principelui Bismarck un rol foarte însemnat. Marca familiară a principelui poartă inscripțiunea: „In Trinitate robus”. Pe toate caricaturile a fost marele cancelar desemnat până înainte cu câțiva ani numai cu cei trei peri istorici; elare trei copii: Herbert, Wilhelm și fca Maria, măritată contesă Rantzau; el posedea trei bunuri: Friedrichsruhe, Barzin și Schönhausen; a participat la trei resbele și a încheiat trei contracte de pace; el a mijlocit întrederea a lor trei împărați și a înființat tripla alianță. Mai departe principelui avea de a se lupta cu deosebire în contra alor trei partide; în contra centrului, liberalilor (Freisinnigen) și în contra socialistilor. În fine principelui a servit sub trei împărați, și anume: Wilhelm I., Frideric și Wilhelm II. Sub acest din urmă însă numai scurtă vreme.

O dramă familiară înfloritoare. În satul Baillotet din Franța s'a întîmplat dîile trecute în familia Barbesson o dramă înfloritoare. Femeia Barbesson își ucisese pe fca sa nebulă, intristată fiind de soarta ei, și apoi s'a omorît și pe sine însăși. Când bătrînul Barbesson a venit acasă și a vădut ambele cadavre scaldate în sânge, s'a sinucis și el, trăgîndu-și un glonț de pușcă prin cap.

Vesuvul a început din nou să vomeze. De scurt timp se vede seara vîrșîndu-se înec pe munte în jos curenți de lavă. Vomează din partea stîngă a craterului înspire ținutul dela Pompei. Din Fosilip acest minunat fenomen se poate vedea foarte frumos. Curentul curge foarte înec și maiestic. Observatorul din Pompei este plin și de noapte de străinii veniți, ca să vadă acest interesant fenomen.

O interdicțiune „sănătoasă.” Din New-York se vestese, că în 2 l. c. s'a publicat acolo o lege, pe baza căreia tine-

rilor, care n'au împlinit încă etatea de 16 ani, li-s'a interzis fumatul pe străde și în locuri publice. — Lucru cam nebinevenit, dar sănătos!

VARIETĂȚI.

(Notițe electro-technice.) Industria electro-technică se desvolată din ce în ce mai mult. În această privință Rusia face progrese colosale. În curînd se va construi un drum de fer electric între Petersburg și orașul Archangel.

Un alt proiect mai interesant e construirea de drumuri de fer electrice pe fluviile înghețate. În realitate numele de drumuri de fer nu se potrivește în cazul acesta. Pe gheața fluviilor vor alerga vagoane electrice fără a avea nevoie de șini. Cea dintîi încercare se va face pe Nipru.

Deoarece fluviile rusești sînt înghețate o mare parte a anului, aceste experiențe, dacă vor reuși, vor fi de cea mai mare importanță. În Londra s'au pus în circulație omnibusuri electrice. Aceste omnibusuri, neavînd trebuință de șini, pot să circule în toate strădele.

America rămîne totuși țeara, în care electricitatea își serbează cele mai mari triumfuri. Ca exemplu strălucitor poate servi orașul Scranton lângă Filadelfia.

Acest oraș, care numără deja 90.000 de locuitori, cu toate-că n'a fost fundat decît acum 23 de ani, merită pe drept numele de „oraș electric”. Acolo totul se face prin electricitate. Strădele și casele sînt luminate electric. Toate mașinile și fabricile sînt puse în mișcare numai prin electricitate. Trăsuri cu cai nu sînt pe acolo. Toate trăsurile sînt mișcate prin motori electrice. Toate casele sînt legate prin telefon. Scranton e într'adever orașul secolului electrității, pe al cărui prag ne aflăm.

(Bandiții în Italia.) În Italia bandiții ear' s'au sporit și au ajuns să fie temuți ca în evul mediu. Așa că, după-cum se scrie, ei au ajuns să bage groază nu numai în locuitorii din Calabria și din Abruzzi, ci și în cei din Bologna și giur.

Astfel în una din zilele săptămîinii trecute s'au întîmplat următoarele în apropiere de Bologna, la vila Via Emilia a bogatului proprietar Gardi.

Intorcîndu-se acasă, Gardi fu atacat de bandiți tocmai în poarta curții sale și amenința cu moarte, dacă nu le va da 50.000 lire. El spuse, că nu are bani acasă. Atunci bandiții îl legară atît pe el, cît și pe servitorii, care veniră în ajutor, precum și pe întreaga familie a proprietarului. Se apucară apoi să caute prin toată casa, însă nu găsiră nimic. Bandiții tot nu voiau să plece fără bani, și de aceea siliră pe proprietar să scrie o scrisoare socrului seu, care locuia în apropiere, și să-i ceară bani.

Trimiseră un servitor cu scrisoarea. Acesta aduse bani, nu însă cît ei ceruseră, ceea-ce îi hotărî să mai facă o perchișiție și să adune toate lucrurile de valoare din casă. Ei au luat până și cei din urmă gologani dela servitorii.

Gvernul a pus un premiu de 2000 franci pentru cei care îl vor ajuta să dea de urma hoților.

(Varietate hazlie.) Ofițerul: Care este treaba cea dintîi, pe care o servîtesc un brav soldat cînd se scoală de dimineață? Recrutul: El își curăță cu o seară înainte cismele.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Paris, 9 Septembrie n. Deputatul boulangist Naquet a declarat, că se lăpădă de boulangism și își depune mandatul.

Madrid, 9 Septembrie n. Ministrul de războiu pregătesc un proiect de lege privitor la introducerea serviciului obșteșc de arme.

Petersburg, 6 Septembrie nou. Țarul a primit pe Hitrowo în audiență.

Sofia, 9 Septembrie n. Alegerile pentru Sobrania s'au sfîrșit cu un succes strălucit al guvernului. Au fost aleși 260 deputați guvernamentali și 35 opoziționali.

Strigoniu, 9 Septembrie n. Dunărea crește și inundează părțile mai de jos ale orașului.

Pojon, 9 Septembrie n. Dunărea a crescut ieri cu un metru. Orașul nu e amenințat însă împregiurimea este periclitată.

Viena, 9 Septembrie n. Apele scad, primejdia delăturată. Venind șesul dela Freudenu sub apă de 2 metri, nu se vor ține cursele de cai.

Bibliografie.

„Romänische Revue”. Revistă lunară politică-literară. Apare în Viena la mijlocul fiecărei luni. Redactor Dr. Corneliu Diacovich. Direcțiunea Viena Alserstase Nr. 27. Anul VI. Nr. VII. și VIII. pe Iulie și August 1890. Cuprinsul: Die romänische Schule und ihre Mission. — Zur Organisation der gr.-or. Kirche in der Bucovina. — Die romänischen Vereine in der Bucovina. Von C. Morariu. (Fortsetzung). — Die Massregelung der romänischen Presse in Ungarn. — Zur Geschichte der Jahre 1848—1849. — Das Bauernhaus in Rumänien. Nach Odobescu's „Notices sur la Roumanie”. Von Bergingenieur M. Przyborski. — Gedichte von Michael Eminescu. (Deutsch von Emanuel Grigorovitz). (Fortsetzung). — Der böse Geist des Hauses. Ein Märchen, einem rumänischen Bauern aus Tânger, Kreis Ilfov, nacherzählt von P. Ispirescu, aus der „Revista Nouă” in's Deutsche übersetzt von C. dela Tismăna. — Rundschau: Der Wettstreit um die Cultur des europäischen Orients. — Die Ernte in Rumänien. — Die neuen Eisenbahn-Anschlüsse zwischen Rumänien und Österreich-Ungarn. — Die Papierfabrikation in Rumänien. — Aus dem Berichte der europäischen Donaucommission. — Literatur. Romänische Zeitschriften.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:

— Un post de preot gr.-or. la parohia de cl. III. din comuna Ezereș, protopresbiteratul Caransebeșului. Emolumentele împreunate cu acest post sînt: O sesiune și jumătate de 48 jug. cu venit curat de 170 fl.; birul parohial în naturalii dela 175 de case câte 15 cupe de cucuruz sfîrșit ce valorează 175 fl.; venitul stolar dela botezuri, cununii și înmormîntări 42 fl. 70 cr.; venitul dela intravilanul parohial în sumă de 5 fl.; alte venituri accidentale 18 fl. Nou alesul preot e îndatorat a da fostului preot de pînă acum, care a resignat, pînă-cînd va trăi: a) douăsprezece jugere din sesiunea parohială; b) intravilanul de 800⁰⁰; c) a treia parte din birul parohial. Doritorii de a ocupa acest post se-și trimită recursul pînă în 25 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Caransebeș.

— Un post de învățător la școala confesională gr.-or. rom. din Biniș, protopresbiteratul Oraviței. Emolumentele împreunate cu acest post sînt: Salar de 320 fl.; pînă de lemne, din care are a se încălzi și școala, 40 fl.; scripturistă 10 fl.; conferențe 15 fl.; pentru adunările generale 20 fl.; 2 jugere de pămînt arător; 1/2 jugere de grădini intravilan; dela fiecare înmormîntare 40 cr. Cererile concursuale sînt a se adresa pînă în 18 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Oravița.

— Un post de învățător la școala confesională gr.-or. rom. din comuna Biniș, protopresbiteratul Oraviței. Emolumentele împreunate cu acest post sînt: Salar 320 fl.; pînă de lemne, din care are a se încălzi și școala, 40 fl.; scripturistă 10 fl.; conferențe 15 fl.; pentru adunările generale 20 fl.; 1/2 de grădini intravilan. Cererile concursuale sînt a se adresa pînă în 18 Septembrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterat gr.-or. în Oravița.

Călindarul zilei.

29 August (10 Septembrie) 1890.

Julian: Țărierea capului Sf. Ioan

Gregorian: Nicol. Tol.

Soare: răsare 5.24, apune 6.31

Buletin meteorologic.

Sibiui, 9 Septembrie n. 6 care dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 767.4)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
724.6	+2.4	+10.0	+11.5+8.8	V

Din țeară, 6 Septembrie n. 7 care dimineața.

Stațiunile:	Pres. în atmosf. în mm.	Temperatura în aer	Vîntul
Budapesta	764	+13.5	N 1
Sîmbrat	763	+14.6	NV 1
Ciuj	762	+16.2	V 2
Orșova	—	—	—
Timișoara	—	—	—
Arad	768	+12.7	V 4
Panciova	763	+15.0	N 1

Sosiți în Sibiui.

La 9 Septembrie n.

Hotel „Melter”. Ștefănescu, Donsky și Pantale din România (Curtea-de-Argeș), Örmnyi din Arad, Baráthy din Oradea-mare, comercianți. Kohuth, pelar din Sebeș-săseș, Svoboda, arîndător de regalii din Simeia. Rosner, ospătar din Orăștie. Claudiu Tucek, locotenent din Bistrița. Rotenari, locotenent din Brașov. Băieșan cu familia, preot din Bucium-Ișbiba.

Economie.

Starea sîmînturilor în Ungaria.

Rapoartele sosite la ministerul de agricultură dela finea lui August pînă la 6 Sept. anunță următoarele asupra stării sîmînturilor:

Porumbul. De-a stînga Dunării tulii sînt mici și puțin, boatele sînt deasemenea mici și produsul foarte slab; singur în unele cercuri din comitatele Neutrei și Pojonului promise o recoltă mediocră și mediocră bună. De-a dreapta Dunării porumbul sîmîntat timpuriu e prin unele părți satisfăcător; produsul însă în general e slab. Între Dunăre și Tisa recolta prin unele părți e multumitoare, chiar mediocră bună, prin cele mai multe însă e slabă și sub mediocritate. De-a dreapta Tisei produsul cantitativ e foarte slab și și calitativ nemulțumitor. De-a stînga Tisei produsul va fi deasemenea numai sub mediocritate. Între Tisa și Murăș porumbul sîmîntat timpuriu a dat pe alocurea un rezultat multumitor, în general însă recolta e slabă de mijloc și mijlocie, dealtfel produsul e puțin.

Napii de zahăr și nutreț partea cea mai mare sînt mici și rămași înderēt, în urma ploii se mai pot însă întrîma. Produsul va fi mediocr și sub mediocritate.

Cîmpurile de nutreț artificial și liveșile, din cauza secetei îndelungate, pe multe locuri s'au uscat cu desăvîrșire, iet-colo s'ai e încă speranță în urma ploii din urmă de puțin fîn; signur în unele comitate vor da un produs mai bun.

Strugurii se coc rapid de-a stînga și de-a dreapta Dunării, pe alocurea se uscă și cad; între Dunăre și Tisa produsul abia va ajunge a deșea parte a produsului din anul trecut. De-a dreapta și de-a stînga Tisei strugurii au rămas înderēt în desvoltare din cusa căldurii și secetei; ploaia din urmă mai poate încă ajuta pe alocurea. În Transilvania strugurii se coc pe încet; bobitele nu se pot însă desvolta.

Lucrările agricole. Trierul e pe sfîrșite, culesul porumbului, aratul și pe icolocol și gonoitul sînt în curgere.

Piața cerealelor din portul Brălla.

Operațiunile efectuate în 24 August 1890.

Cambano lui Daniel, grâu 1600 hect., 11.45 lei. Nichiforescu lui Erling, grâu 2450 hect., 11.90 lei. Sassu lui Nicolaidi, grâu 2200 hect., 11.85 lei. G. Nicolopolu lui Emberico, grâu 1780 hect., 12.05 lei. S. Verona lui M. Cohen, grâu 10.000 hect., 12.32 lei. Perlea lui M. Cohen, grâu 1450 hect., 12.50 lei. Stamatopolu lui Fîrth, grâu 2700 hect., 12.35 lei. Dimitriadu lui Fîrth, grâu 2500 hect., 11.65 lei. Perlea lui Tucos grâu 500 hect., 12.55 lei. Stamatopolu lui Corbu, grâu 4700 hect., 12.65 lei. Sgardelli lui Carnevalli, grâu 2550 hect., 12.55 lei. Sgardelli lui Carnevalli, grâu 1800 hect., 12— lei. Sgardelli lui Carnevalli, grâu 1000 hect., 12.90 lei. Sgardelli lui Carnevalli, grâu 1000 hect., 12.25 lei. Cațica lui Carnevalli, grâu 3360 hect., 12.55 lei. Curvisiano lui Carnevalli, grâu 4300 hect., 12.40 lei. Curovisiano lui Carnevalli, grâu 2100 hect., 12.45 lei. Curvisiano lui Feitler, grâu 3300 hect., 12.30 lei. Vamvuri lui Feitler, grâu 4300 hect., 12.70 lei. Vamvuri lui Feitler, grâu 3950 hect., 12.50 lei. Vamvuri lui Feitler, grâu 2900 hect., 12.80 lei. Perlea lui Peirano, orz 1000 hect., 6— lei. Cavadia lui G. Nicolopolu, orzoaică 850 hect., 7.60 lei. Schwartz lui G. Nicolopolu, orz 2000 hect., 6— lei. Reivich lui L. Mendl, orz 2200 hect., 7.25 lei. Marris lui I. Corbu, orz 1500 hect., 7.67 lei. Marris lui I. Corbu, orz 2000 hect., 7.05 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Făgăraș, 5 Septembrie. Grâu frumos betolitura fl. 4.50 pînă fl. 5.30; grâu mestecat fl. 3.60 pînă fl. 4.—, sîcără fl. 3.— pînă fl. 3.60; cucuruzul fl. 3.50 pînă fl. 4.—; ovîșul fl. 2.— pînă fl. 2.40 sîmînta de cânepă fl. 5.— pînă fl. 6.—; sîmînta de in fl. 7.—; pînă fl. 8.—; fasolea fl. 4.— pînă fl. 5.—, mazerea fl. 8.— pînă fl. 9.—; lintea fl. 8.— pînă fl. 10.—; crumpenele fl. 1.— pînă fl. 1.20; mîlăul fl. 8.— pînă fl. 9.—; sîu brut 100 chile fl. 20.— pînă fl. 22.—; unsorarea de porc 65, slămina 60—65 cânepa fl. 30.—pînă 35.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30—32; carne de vițel — 26 carne de mel 24 cr.; ouă 6 cu 10 cr., chim fl. 10.— pînă fl. 12.—; lumini turnate de sîu — cr. pînă —40 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 6 Sept. n. s'au notat: ungurești bătrîni gri 45.— cr. pînă 45 1/2 cr., ungurești gri tineri 47.— cr. pînă 48 1/2 cr. de mijloc 46 cr., pînă 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., pînă — cr., marfă țărănească, grea — cr., pînă 45.— cr., de mijloc 44.— cr., pînă 54.— cr., ușoară 42.— cr., pînă 45 1/2 cr., romănesci, de Bakony gri 43.— cr., pînă 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr., pînă — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito de mijloc 47.— cr., pînă 48.— cr., transito ușori 47.— cr., pînă 47 1/2 cr., igrășați cu hîgindă — cr., pînă — cr., per 4/0 cumpărați dela gară.

Bursa de măruri din Budapesta dela 6 Sept. 1890.

Sîmînte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu				
Băntănescu nou	74	—	79	—
Grâu dela Tisa vechiu	73	—	79	—
Grâu dela Tisa nou	73	7.05	72.70	7.15
Grâu dela Pesta vechiu	78	—	79	—
Grâu dela Pesta nou	78	7.—	71.15	7.25
Grâu de Alba-Regală	78	7.05	72.70	7.15
Sîmînte, vechi ori noue				
Sîcără		70—72	6.15	6.40
Orz		60—62	5.70	6.—
Nutreț de vînars de bere		62—64	6.25	7.50
Ovîș		64—66	7.30	9.—
Cucuruz (porumb)		39—41	6.30	6.80
„	băntănescu	75	6.25	6.30
„	de alt soi	78	6.20	6.35
Meiu				
Hîrșcă				
Grâu	de primă de toam.	7.44	7.46	
Cucuruz	—	7.01	7.02	
Ovîș	Aug.-Sept. de primă.	6.08	6.12	
„	—	6.50	6.16	
„	—	6.14	6.14	
Produse diverse				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46.—	50.—	
„	franceză	—	—	
„	italiană	—	—	
„	roșie	43.—	46.50	
Oleu de in	rafinat	81.50	82.—	
Oleu de rap.	—	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară svîntată afumată	51.50	52.—	
Slănină	—	39.—	40.—	
Sîu	—	49.—	49.50	
Prune	—	35.—	36.—	
Lictar	din Bosnia, în buți din Sîrbia, în saci	21	21.75	
Nuci	slavon, nou băntănescu	25.—	25.50	
Gogoși	din Ungaria ungurești sîrbesci	—	—	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă străcurată de Rosenau	27.—	28.—	
Ceară	brută	126.	128.	
Spirit	—	15.50	16.—	
„	Drojdiițe de spirit	16.75	17.25	

Cursul pieței din Sibiui.

Din 8 Sept. st. n. 1890.

Hărțile-monetă română Camp. 8.88 vînd. 8.90

Lire turcești 10.10 „ 10.25

Imperiali 9.10 „ 9.25

Ruble rusești 1.33 „ 1.35

Bursa de Budapesta.

Din 6 Sept. st. n. 1890.

Renta de aur ung. 6% 101.25

„ „ hărție 4% 99.50

Imprumutul câilor ferate ung. 110.50

Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 97.—

Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 109.—

Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 89.25

Bonuri rurale ung. —

„ „ cu cl. de sortare —

„ „ băntănescu-timise —

„ „ cu cl. de sortare —

„ „ transilvane —

„ „ croato-slavone 104.—

Despăgubire pentru dijma ung. de vin —

Obligațiunile desp. regalilor 97.—

Imprumut cu premiu ung. 137.—

Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 127.25

